

Решение на Съда (четвърти състав) от 17 март 2011 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation, Франция) — Производство по дела, заведени от Josep Penarroja Fa

(Съединени дела C-372/09 и C-373/09) ⁽¹⁾

(Член 43 ЕО — Свобода на установяване — Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения — Вещи лица — писмени преводачи — Упражняване на публичната власт — Национална правна уредба, която запазва качеството на вещо лице само за лицата, включени в съставени от националните съдебни органи списъци — Обосноваване — Пропорционалност — Директива 2005/36/ЕО — Понятие „регламентирана професия“)

(2011/C 139/07)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в производствата по дела, заведени от

Josep Penarroja Fa

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Франция) — Тълкуване на членове 43, 45, 49 и 50 ЕО — Национална правна уредба, която запазва качеството на вещо лице само за лицата, включени в съставени от националните съдебни органи списъци, и поставя включването в зависимост от изисквания за възраст, компетентност, морал и независимост, но нито отчита обстоятелството, че съдебните органи на друга държава членка са признали качеството на вещо лице на молителя, нито въвежда други правила за контрол на посочените изисквания — Съвместимост на тази правна уредба с разпоредбите на общностното право във връзка със свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги

Диспозитив

1. Във всеки отделен случай възложената задача на специалист, назначен от юрисдикция като вещо лице — писмен преводач, в рамките на спор, с който тя е сезирана, представлява доставка на услуги по смисъла на член 50 ЕО, на който понастоящем съответства член 57 ДФЕС.
2. Извършването от вещите лица на писмен превод като разглеждания в главното производство не е дейност, свързана с упражняването на публична власт по смисъла на член 45, първа алинея ЕО, на който понастоящем съответства член 51, първа алинея ДФЕС.
3. Член 49 ЕО, на който понастоящем съответства член 56 ДФЕС, не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която поставя включването в списък на вещите лица — писмени преводачи, в зависимост от изисквания за квалификация, без заинтересованите лица да могат да се запознаят с мотивите на взетото по отношение на тях решение и без същото да подлежи на ефективен съдебен контрол, при който може

да се провери дали решението е законосъобразно, и по-конкретно дали е спазено произтичащото от правото на Съюза изискване квалификацията на тези лица, придобита и призната в други държави членки, да бъде надлежно отчетена.

4. Член 49 ЕО, на който понастоящем съответства член 56 ДФЕС, не допуска изискване като предвиденото в член 2 от Закон № 71-498 от 29 юни 1971 година за вещите лица, изменен със Закон № 2004-130 от 11 февруари 2004 г., от което следва, че в националния списък на вещите лица като писмени преводачи могат да фигурират само лица, представили удостоверение, че са били включени в изготвян от апелативен съд списък на вещи лица през три поредни години, ако се окаже, че при разглеждането на молба от лице, което е установено в друга държава членка и не може да представи такова удостоверение, подобно изискване представлява пречка придобитата от това лице и призната в другата държава членка квалификация да бъде надлежно отчетена, за да се определи дали и доколко тази квалификация може да е равностойна на компетентността, която обикновено се очаква от лице, включено в изготвян от апелативен съд списък на вещи лица през три поредни години.
5. Задачите на вещи лица — писмени преводачи, изпълнени от експерти, включени в списък като изготвяния от Cour de cassation национален списък на вещите лица, не попадат на понятието „регламентирана професия“ по смисъла на член 3, параграф 1, буква а) от Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 година относно признаването на професионалните квалификации.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 21.11.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 10 март 2011 г. (преюдициално запитване от Arbeidshof te Brussel, Белгия) — Maurits Casteels/British Airways plc

(Дело C-379/09) ⁽¹⁾

(Свободно движение на работници — Член 45 ДФЕС и член 48 ДФЕС — Социална сигурност на работниците мигранти — Запазване на правото на допълнителна пенсия — Бездействие на Съвета — Заето лице, работило последователно при същия работодател в няколко държави членки)

(2011/C 139/08)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Arbeidshof te Brussel

Страни в главното производство

Ищец: Maurits Casteels

Ответник: British Airways plc